

Tallene for de enkelte måneder kan være præget noget af tilfældige svingninger, men det ser ud til, at stigningen i de seneste måneder har stabiliseret sig omkring 15-20 pct. i forhold til 1971-72 og omkring 5-10 pct. i forhold til 1970-71.

Der foreligger ikke materiale, der kan belyse årsagerne til stigningen i antallet af dagpengedage, og det er således heller ikke muligt at sige, om den konstaterede stigning vil vise sig stabil, eller om der helt eller delvis er tale om tilfældige svingninger i antallet af dagpengedage.

Skønnet over antallet af dagpengedage efter den 1. april 1973 afhænger således af, om man antager, at der — alt andet lige — er en sammenhæng mellem antallet af dagpengedage og niveauet for dagpengenes størrelse, samt af om man antager, at der er en mere almindelig ændring i antallet af sygdomstilfælde. Det sidstnævnte spørgsmål er søgt besvaret under pkt. d. i forbindelse med udgifterne på budgetoverslagene.

Hvis antallet af dagpengedage afhænger af dagpengeydelsernes niveau (maksimum og dækningsprocent) i forhold til lønniveauet, må det antages, at antallet af dagpengedage efter 1. april 1973 vil komme til at ligge på samme niveau som det senest konstaterede, tillagt den skønnede forøgelse af antallet af dagpengedage som følge af karenstidens bortfald, ophævelsen af varighedsbegrænsningen og den udvidede personkreds.

Denne antagelse hænger sammen med, at der pr. 1. april 1973 sker en forhøjelse af maksimumssatsen for forsørgere, der alene skulle svare til den konstaterede stigning i lønniveauet. For ikke-forsørgere sker der en reel forøgelse af maksimumsgrænsen, idet denne fra 1. april gøres ens for forsørgere og ikke-forsørgere. Det er imidlertid begrænset, hvor mange ikke-forsørgere der vil blive berørt af denne ændring i maksimumssatsen, idet denne personkreds har en lavere gennemsnitsindkomst og således ikke kan udnytte det højere maksimumsbeløb.

Endvidere kan det summariske kildeskattetræk, der benyttes i dag, betyde, at det udbetalte dagpengebeløb giver en større dækning end 90 pct. af den normale disponible indkomst. Denne tilsyneladende „overdækning“ afskaffes ved dagpenge-reformens gennemførelse, hvor kildeskattetrækket sker på samme måde som ved indeholdelse af skat i lønnen.

Ud fra antagelsen om en sammenhæng mellem dagpengenes størrelse i forhold til lønniveauet og antallet af dagpengedage må man regne med, at de seneste måneders større antal dagpengedage vil vise sig stabilt. Der synes således ikke at være nogen grund til at regne med større udsving, end man normalt kan forvente fra år til år.

Det må dog understreges, at man ikke kan vide, om der er en sammenhæng mellem ydelsernes niveau og antallet af dagpengedage. Man kan således heller ikke vide, om de seneste måneders udvikling i antallet af dagpengedage vil ændre sig.

Pkt. c.

Som nævnt under pkt. b. er der i de seneste måneder konstateret en stigning i antallet af dagpengedage på 15-20 pct. i forhold til 1971-72 og 5-10 pct. i forhold til 1970-71.

Endvidere har den gennemsnitlige dagpengeudgift pr. dag vist sig at være lidt større end beregnet.

De ovennævnte oplysninger forelå ikke i foråret 1972, og udgiftsskønnene i lovforslaget om dagpenge-reformen pr. 1. april 1973 bygger derfor på andre forudsætninger dels om den gennemsnitlige dagpengeydelse pr. dag, dels om det antal dagpengedage, der skal danne udgangspunkt for beregning af udgifterne ved dagpenge-reformens gennemførelse. Der er således i nævnte lovforslag regnet med en lavere udgift pr. dag og et lavere niveau for antallet af dagpengedage.

På baggrund af de nye oplysninger blev udgiftstallene taget op til revision i november måned, og efter drøftelser mellem budgetdepartementet og socialministeriet blev udgiftstallene revideret således, at disse alt i alt blev forhøjet med omkring 15 pct.